

Bassiste Louise van den Heuvel

'Jeugdherinneringen inkleuren geeft een warm en veilig gevoel'

Louise van den Heuvel is de frontvrouw van Sonic Hug. 'Ik voelde me klaar om het voortouw te nemen.' ©Thomas Geuens

[Tom Peeters](#)

04 april 2024 16:10

De voorbije jaren dook de Nederlandse bassiste Louise van den Heuvel op bij verschillende ensembles. Op 'Sonic Hug' maakt ze haar debuut als bandleider en zangeres, met nostalgie gekoppeld aan vertelkracht. 'In andere bands perform ik vanuit een heftiger energie, nu wilde ik een zachter, verhalender palet creëren.'

'De mentaliteit hier sluit beter aan bij wie ik zelf ben', zegt Louise van den Heuvel (27) eerlijk als haar verhuis naar België ter sprake komt. Na haar bachelorstudies aan het conservatorium van Maastricht ging ze voor haar master naar Gent om daarna in hartje Brussel te belanden.

De essentie

- Louise van den Heuvel is een Nederlandse bassiste en componiste die in Brussel woont.

- Met haar flexibiliteit, energieke elektrische basgeluid en fascinatie voor klank wist ze zich snel op te werken in de Belgische muzieksce­ne.
- Met het jazztrio Dishwasher werd ze uitgeroepen tot jong jazztalent op Gent Jazz.
- Ze debuteert als zangeres en bandleider met een nieuw kwartet en het album 'Sonic Hug'.

Keuvelend in een koffiebar op wandelafstand van haar appartement vlak bij de Grote Markt zegt ze dat ze zich altijd vlot geschikt heeft naar de behoeften van andere muzikanten, die ook daarom graag met haar samenwerkten. Van den Heuvel maakt niet alleen deel uit van de nieuwe band van Aka Moon-drummer Stéphane Galland, die ze haar mentor noemt, ook de rapper Zwangere Guy en de drummer Lander Gyselinck, van wie ze nog les kreeg tijdens haar introductieweken aan het Gentse conservatorium, vroegen haar voor hun gezamenlijke project.

Teun Verbruggen liet haar met klank experimenteren in zijn Anderlechtse jazz- en improvisatiehok, terwijl ze bij Stace neosoul speelt en aan de LUCA School of Arts in Leuven lesgeeft over ensembles aan een nieuwe generatie jazzmuzikanten. Dit seizoen is ze bovendien artist in residence bij Ha Concerts. Als voorlopige apotheose mag ze daar het prille succes van Dishwasher aan toevoegen. Dat jazztrio, in 2022 uitgeroepen tot jong jazztalent op Gent Jazz, klutst allerhande stijlen elegant door elkaar.

Door die flexibiliteit kreeg Van den Heuvel de kans om ook eens af te wijken van haar rol als de ideale sidekick. 'Omdat ik in zoveel verschillende bandjes gezeten heb, kan ik me makkelijk in de situatie van andere muzikanten verplaatsen. Voor welk genre men me ook vraagt, ik vertrek altijd van wat ik aan hun palet kan bijdragen. Maar intussen voelde ik me ook klaar om zelf het voortouw te nemen.'

Sonic Hug werd de naam van zowel een nieuwe band als een album. 'Maar de band was eerst. Voor de composities heb ik me laten inspireren door de muzikanten. Met saxofonist Sam Comerford speelde ik al bij Zwangere Guy. Tijdens een muziekproject op een boot was ik onder de indruk geraakt van toetsenist Hendrik Lasure. Drummer Daniel Jonkers, een landgenoot, ken ik al van tijdens mijn studententijd in Maastricht. Het voelde juist hem er nu ook bij te betrekken.'

Pas toen de band in haar hoofd zat en ze ook live de klik had gevoeld, begon ze te componeren. 'Blauwe Velden', de slottrack van het album, kwam als eerste tot stand. Met de melodie kwamen ook nostalgische stukken tekst aanwaaien. Ze grepen veelal terug naar jeugdherinneringen.

Ik stond er nooit bij stil dat bas spelen als vrouw een niche was.

Louise van den Heuvel - Zangeres Sonic Hug

'Dan zocht ik op Google Maps bijvoorbeeld naar de plek waar ik als kind woonde. In mijn herinnering was er een veld met alleen maar blauwe bloemen en in de verte een

huis met wit-rode raamkozijnen. Maar die locatie heb ik nooit teruggevonden, en ook mijn ouders wisten niet waar ik het over had. Zo begon ik stil te staan bij hoe we onze herinneringen zelf inkleuren als we ouder worden, en hoe surrealistisch het resultaat daarvan kan zijn. Ook al vertellen ze niet de hele waarheid, zulke jeugdherinneringen blijven een warm en veilig gevoel oproepen. Misschien definiëren ze je wel het meest van al.'

Sensitief in de hectiek

Die weemoed schraagt ook de twee andere composities met zangpartijen. De single 'Hold Me' opent met hoge, zijdezachte stemmen, repetitief pianowerk en een nostalgisch invallende saxpartij. 'Het gaat over je eenzaam voelen en vastgehouden willen worden, door je ouders als je klein bent, of later, door je partner of een naaste.' 'Innerland' verwerkt een relatiebreuk en het gemis van de geborgenheid die oude herinneringen wel aanreiken. 'Ik hoefde de muzikanten amper uit te leggen waarover het precies ging. Ze zijn sensitief genoeg.'

Dat intieme is nieuw voor Van den Heuvel. 'In andere bands perform ik vanuit een heftiger energie, nu wilde ik een zachter, verhalender palet creëren. Eerst vroeg ik Sam nog mijn melodieën te spelen, maar hij moedigde me aan om ze zelf te zingen. Vroeger zou ik dat alleen onder de douche gedurfd hebben. Ik vond het best eng. Alles werd persoonlijker en concreter.'

Louise van den Heuvel

Haar verhuis van Gent naar Brussel was een extra reden om te verstillen. 'Ik woon met mijn huisgenoten - ook muzikanten - vlak bij een plek waar straatmuzikanten altijd dezelfde liedjes zingen. Als je dag in dag uit in zo'n hectiek vertoeft, voel je niet meer de behoefte om zelf ook nog eens drukke muziek te maken (*lacht*). In plaats van ons kwaad te maken over de kakofonie van buiten hebben we er met zachtheid op gerepliceerd.'

Ook voor een nieuw project van de Gentse Handelsbeurs blijft de toon eerder meditatief. 'Ik mag er een soundtrack maken voor de toiletruimte. Een leuke opdracht, maar de muziek mag niet in de weg zitten en moet voortdurend evolueren. Ik gebruik bewust geen klaterende water(val)samples. Ik heb met mijn instrumenten verschillende soorten regen proberen na te bootsen. Ook zonder het te expliciet te maken zou het horen ervan je moeten helpen te plassen.'

De energie van Flea

Die fascinatie voor klank is er altijd geweest. 'Met mijn elektrische bas kon ik een klankenarsenaal opwekken én een verhaal vertellen.' Van den Heuvel begon op haar zevende met een akoestische gitaar, maar stapte op haar twaalfde onder invloed

van Jimi Hendrix over op een elektrische. Uiteindelijk zou Flea, de flamboyante bassist van Red Hot Chili Peppers, haar op haar vijftiende doen overschakelen naar de elektrische bas. 'Het is niet de muziek waar ik nu nog veel naar luister, maar ik vond hem cool. Zijn energie probeer ik nog altijd mee te dragen.'

Daarna raakte ze ook onder de indruk van de iconische bassist Jaco Pastorius en andere moderne jazzgrootheden. Met Tal Wilkenfeld en Esperanza Spalding waren haar ook enkele vrouwen opgevallen, 'maar alleen omdat ze fantastisch bas konden spelen, niet omdat ze vrouw waren.'

Ik heb het nooit raar gevonden dat ik als jonge tiener liever bezig was met mijn elektrische gitaar dan met make-up.

Louise van den Heuvel

Zangeres Sonic Hug

'Als kind ging ik gewoon mee met de jongens voetballen', zegt ze. 'Ik heb het nooit raar gevonden dat ik als jonge tiener liever bezig was met mijn elektrische gitaar dan met make-up. Ik stond er evenmin bij stil dat vrouw zijn en bas spelen een of andere niche was, omdat ik zelf nog niet door die lens keek. Pas toen ik er werd uitgepikt om onze school op de kaart te zetten, begon me iets te dagen. Nu kan ik veel beter kaderen dat ik verondersteld werd iets over mijn vrouw zijn in de jazz te zeggen. Ik snap beter dat vrouwelijke rolmodellen nodig zijn. Intussen pakken meer meisjes een jazzinstrument op, maar ik was destijds de enige vrouw van mijn jaar die bas studeerde. Onder vrienden praten we veel over seksisme in de muzieksector. We zijn ons ervan bewust geworden dat sommige vroegere ervaringen niet zo normaal waren.'

Ze heeft er goede hoop op dat de nieuwe garde muzikanten, die ze via lesopdrachten in Leuven en Maastricht erg goed heeft leren kennen, een nog groter verschil kan maken in wat van oudsher een mannenwereld is. 'Ik vind het spannend aan de slag te gaan met studenten die niet veel jonger zijn dan mezelf. Voor de klas merk ik dat hun wereld nog gefragmenteerder is, maar iedereen komt wel meer voor zijn mening uit. Het is een vooruitgang dat niet langer stilzwijgend naar *de meester* geluisterd wordt.'

'Sonic Hug' verschijnt vandaag via *W.E.R.F. Records*. De relesetournee start op vrijdag 19 april in Flagey in Brussel.